

# CURIERUL MISSIONAR



„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CE-LOR CE BINE-VESTE-SC CELE BUNE.”

Anul XIV.

CE-LOR CE BINE-VESTE-SC PACE.

No. 9.

## Ziua convocării și consacrării pentru CAMPANIA DE TOAMNA

1 Septembrie 1934

### CUPRINS :

In trecut și azi  
„Timpul, poporul și lucrarea în profetie“  
Nevoile sunt mari  
„Campania de Toamnă un important mijloc în câștigarea sufletelor“  
Ascultarea profetiilor  
O lucrare măreață  
Departate de cele lumești  
Congresul Tineretului Advent  
Un rezumat asupra Congresului  
Cursuri pentru educatoare de copii la Institutul Biblic  
Vești din Madagascar  
Ceaiuri medicinale  
Diverse.

### PROGRAM

Sabat înainte de masă:

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Cântare de cor.
3. Raport asupra Campaniei de Toamnă 1933.
4. Cuvântare: *In trecut și azi.*
5. Diferite experiențe.
6. Muzică instrumentală sau corală
7. Cuvântare: „Timpul, poporul și lucrarea în profetie“.
8. Rugăciune de consacrare în vederea lucrării din Campania de Toamnă.
9. Apel către toți membrii Comunității ca să ia parte mai mult ca oricând la această lucrare.
10. Cântare de închidere și rugăciune.
11. Cântare de cor.

Sabat după masă:

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Cântare de cor.
3. Lectură: *Nevoile sunt mari.*
4. Cuvântare: „Campania de Toamnă un important mijloc în câștigarea de suflete“.
5. Muzică instrumentală sau corală
6. Comunicarea țintei Comunității în această Campanie de Toamnă.
7. Explicarea hărții de țintă.
8. Rugăciune de consacrare în vederea lucrării din Campania de Toamnă.
9. Impărțirea revistelor.
10. Cântare de închidere și rugăciune.
11. Cântare de cor.

Notă pentru predicatori și conducătorii Comunităților. — Cu Sabatul dela 1 Septembrie a sosit ziua și ora pentru începerea celei mai mari Campanii de Toamnă în istoria Uniunii noastre. Conferința

Generală își face pregătirile ei cu ținta de a organiza cea mai mare Campanie în toată lumea, și Diviziunea noastră se alătură la aceasta. S'a jertfit multă osteneală pentru lucrarea programului acestui Sabat,



și trimetându-l în toate părțile pentru ca să-și îndeplinească scopul său, ne rugăm pentru cei cari vor fi în acea zi serviciul divin, ca Dumnezeu să le arate ce răspundere au ca conducători și să simtă o povară pentru executarea unei campanii plină de succes spre onoarea Domnului și salvarea multor suflete. Să binecuvinteze bunul Dumnezeu pe fiecare în parte în această zi pentru ca să încurajeze și să câștige pe toți membrii să ia parte deja dela început în Campania de Toamnă. Dumnezeu va da ploaia cea târzie din belșug. Comunitatea deplin organizată, iese la câmp pentru a căuta suflete și pentru a strânge mijloacele atât de necesare pentru misiunea externă.

În program avem două cugetări foarte potrivite dela fr. C. H. Watson și W. A. Spicer și mai departe și un scurt și interesant raport din partea unui misionar din Africa. Dumnezeu desigur ne va ajuta. Trăim în timpul ploii târzii. Ingerii sunt gata să lucreze împreună cu Comunitatea Domnului, pentru a duce lucrarea Sa cât se poate de repede la sfârșit.

Nu trebuie să uităm de tineret în programul nostru pentru acest Sabat, ci și el să ia parte. A luat totdeauna parte în mod sârguitor la Campaniile de Toamnă și va lucra și în acest an cu zel pentru ca împreună să atingem o biruință splendidă.

Ne-am pus ca țintă, să distribuim în Uniunea noastră 70.000 de reviste, și de sigur vom atinge această țintă. De aceea și la participarea Campaniei de Toamnă am fixat o țintă, și anume să nu parti-

cipe mai puțin decât 100% din numărul membrilor la această lucrare, ceea ce înseamnă 14.194 participanți. Aici se află secretul cel mare al succesului Campaniei. Trebuie să aducem întreaga Comunitate la serviciul Domnului. Acesta este planul lui Dumnezeu, și aceasta cere misiunea cea mare a Evangheliei. Spiritul Profeției ne îndeamnă la aceasta. Nu trebuie să stăm liniștiți până ce n'am ajuns această țintă.

Mai departe dorim să atragem atenția la următoarele puncte importante pentru executarea Campaniei:

1. Se va purta grijă ca să se țină neapărat o săptămână de consacrare înaintea începerii Campaniei, și să se considere Sabatul dela 1 Septembrie ca o zi de rugăciune și de post.

2. Campania se va organiza radical până în cele mai mici amănunte.

3. Se vor câștiga toți membrii, bătrâni sau tineri, pentru Campanie.

4. Se va purta o grijă deosebită ca să se atingă în toate Comunitățile ținta pentru sumă și pentru numărul de membri lucrători.

5. Se va da o mare atențiune și părții câștigătoare de suflete a Campaniei. Se vor încuraja membrii Comunității să predea numele și adresele tuturilor celor interesați predicatorilor, pentru ca aceștia la rândul lor să poată să lucreze cu dânșii mai departe.

*P. H. Hermann*

Secr. Dep. Misiunii Interne al Uniunii Române.

## In trecut și azi.

Trăim acum, în lucrarea noastră, în timpul strângerii roadelor, în timpul „sfârșitului de an”, adică „sfârșitul lumii”. În înțeles comun suntem ocupați cu strângerea roadelor pământului. În înțeles deosebit avem în fiecare an Campania de Toamnă, pentru a face posibilă o sporire a roadelor și pentru a grăbi strângerea lor. Osteneala noastră din fiecare an are multe puncte de asemănare cu adunarea roadelor din timpurile vechi, care la fel avea loc în fiecare an. Dorim să menționăm aici unele din aceste puncte:

1. După cum strângerea roadelor în timpurile vechi însemna culmea lucrării dintr'un an, tot așa Campania de Toamnă constituie o parte foarte însemnată care formează culmea lucrării.

2. După cum strângerea fructelor pretindea cea mai obositoare lucrare dintre cele cari se săvârșeau în timpul unui an, pentru a aduce tot câștigul, așa ar trebui să lucrăm și noi în Campania de Toamnă cu râvnă și cu sârguință, pentru ca să nu se piardă nimic.

3. După cum strângerea recoltei era cel mai vesel timp al anului natural, așa ar trebui să fie și strângerea recoltei noastre de toamnă, timpul cel mai bogat în bucurii, în lucrarea poporului lui Dumnezeu.

4. După cum în timpurile vechi toți membrii familiei luau parte la strângerea roadelor,

tot așa ar trebui să participe și membrii Comunității, cari formează o mare familie, cu veselie și cu toată inima la Campania de Toamnă.

5. După cum bucuria sărbătorii roadelor, care urma după strângerea roadelor, era determinată în cea mai mare parte de cantitatea care putea să fie adunată, la fel bucuria noastră la sfârșitul Campaniei de Toamnă va depinde în mare măsură de suma pe care am strâns-o.

6. După cum cei cari strâng mai mult, se vor bucura în mod natural mai mult, este bine să începem chiar la începutul Campaniei și să continuăm cu sârguință până ce lucrarea a fost terminată.

Așa cum făcea poporul Izrael mai înainte, facem și noi în fiecare an, și cu siguranță că nu mai este departe timpul când vom face lucrul acesta pentru ultima dată. De aceea trebuie să ne simțim obligați să conlucrăm acum stăruitor la strângerea roadelor, atâta timp cât mai avem ocazie și când nevoile sunt foarte mari, pentru ca să grăbim apropierea zilei, când vom face această lucrare pentru ultima dată.

## Timpul, poporul și lucrarea în profetie

Noi cu toții știm destul de bine că povara ultimei lucrări a lui Dumnezeu pentru acest an



1934, este pusă asupra noastră. Este lucru citat, ba aproape de neînțeles, că încă din timpurile vechi mâna lui Dumnezeu se îndreaptă prin profeție către activitatea unei lucrări misionare întinsă peste tot pământul ca fiind o datorie a acestor zile, și Domnul a arătat destul de clar ce așteaptă dela această Comunitate. El s'a bazat pretutindeni pe noi, pe cât a îngăduit lucrarea care zace astăzi asupra noastră. Dumnezeu n'are alt plan. Pentru un timp ca acesta a chemat El Comunitatea celor rămași. Ca popor al celor rămași El vrea să ne binecuvinteze și să ne ajute, pentru ca mâinile noastre să nu slăbească și nici să obosească.

Lucrul acesta a fost prezis de profetul Ioel încă de acum 2.500 ani. În zilele Asiriei, mai înainte de suveranitatea Babiloniei și înainte ca profetul Daniel să aibă viziunea celor patru împărății — apariția Babiloniei, Medo-Persiei, Greciei și Romei pe arena istoriei lumii până la sfârșitul lor, — da, înainte de tuturor acestor evenimente, Domnul a prezis prin profetul Ioel terminarea lucrării Sale în zilele noastre. Observă planul redat în capitolul 2, 28—32 din cartea profetului Ioel:

1. Duhul turnat peste toți oamenii în aceste zile din urmă trezește inimile sincere din orice națiune.

2. Duhul turnat peste poporul lui Dumnezeu, — peste robi și roabe — chiamă pe toți credincioșii, atât bărbați cât și femei, la lucru. Chemarea care a pătruns inimile noastre în ultimul timp, este chemarea care a dus la mișcarea laicilor, este chemarea la lucru, la care fiecare membru al Comunității e dator să ia parte.

3. Apoi au fost prezise și semnele ultimelor zile, semne în cer și pe pământ. Sufletele trezite doresc să afle calea mântuirii, fiindcă se apropie ziua cea mare și îngrozitoare a lui Dumnezeu. „Oricine va chema numele Domnului, va fi mântuit“, ni se spune în Ioel 2, 23. Orice inimă cercetătoare va găsi calea mântuirii prin solia, care are putere de a salva și schimba întreaga viață. Și cine are această solie? Încă din timpurile vechi profeția spune că va fi găsită „între cei rămași pe cari-i va chema Domnul“.

O, cât de minunat este aceasta, iubiți frați și surori! Încă acum câteva mii de ani mai înainte Dumnezeu a ho-

tărît să cheme Comunitatea celor rămași din timpul acesta, și El ne-a încredințat solia mântuirii pentru oameni, după cum se profetizase.

Pretutindeni se poate vedea că ploaia Duhului lui Dumnezeu a început într'adevăr. Domnul lucrează în inimile oamenilor ca să se întoarcă și să caute mântuirea. Vedem lucrul acesta pretutindeni. Acum câțva timp mă întorceam dintr'o lungă călătorie făcută în China și Extremul Orient. În toate locurile am văzut lucrul acesta cu ochii mei. Și în Europa lucrurile stau la fel. Din rapoartele misionarilor noștri reiese de asemenea că așa stau lucrurile în toate țările, vocea Duhului lui Dumnezeu vorbește către oameni prin evenimentele și judecățile zilelor noastre. Fratele Dalisay, președintele uniunii misionare din Filipine, mi-a povestit că în anumite luni din anul trecut au fost botezate acolo 96 de suflete, în timp ce un an mai târziu au încheiat legământ cu Dumnezeu cu cugetul împăcat, în aceleași luni, 250 de persoane. Ei vin la noi, cari avem solia mântuirii. Dacă ne gândim că China se găsește într'o foarte mare nevoie, am putea crede că oamenii de acolo nu ar asculta de lucrătorii noștri în astfel de timpuri. Dar aproape 2000 de suflete s'au alăturat prin botez Comunității noastre într'un singur an. Mai departe merită să fie amintită și Europa Centrală cu o recoltă de peste patru mii de suflete. Apoi urmează America Centrală, acea Diviziune care cuprinde insulele golfului Mexic și mării Caribice, cu 3.619 membri noi botezați într'un singur an. Din Europa de Nord și Africa de Sud se poate raporta aproape același lucru. În felul acesta rapoartele din anul 1933 au întrecut cu mult



Tineretul Comunității București-Nord.



așteptările noastre, pe cari le-am avut în astfel de timpuri. În America de Nord numărul botezaților trece de 14.000. Dumnezeu are încredere în noi. Fie ca mâinile noastre să nu slăbească tocmai într'un timp ca acesta. Rugați-vă pentru mântuirea oamenilor, rugați-vă pentru lucrători, rugați-vă pentru curaj și pentru ca Dumnezeu să ne ajute să ducem la bun sfârșit planul Său pentru acest timp.

W. A. Spicer.

## Nevoile sunt mari.

Acum mulți ani înainte, băștinașii cari merseseră cu corăbiile lor pe Zambezi în sus și în jos, nu cunoșteau niciun mijloc de a aprinde focul, și lucrul acesta prezenta pentru ei o problemă cu mult mai grea decât astăzi. Pentru aceasta era nevoie să ia focul cu ei oriunde mergeau. Dar adeseori când se apropiau de acel loc, unde se găsește astăzi stațiunea misionară Katima Mulilo a Adventiștilor de Ziua Șaptea, și încercau să treacă apele cari se rostogoleau cu repeziciune peste stânci, apa intra în corăbiile lor și stingea focul. Deoarece lucrul acesta se întâmplase adesea, ei au dat acestui loc numele de „Katima“, care înseamnă „stinge“, și „Mulilo“, ceea ce înseamnă „foc“.

Cât de potrivit este acest nume pentru stațiunea noastră misionară! În timpul ultimilor 12 ani, Dumnezeu a binecuvântat lucrarea fraților W. H. Anderson, L. Billes, S. M. Königsmacher, Frank Ingle, G. L. Willmore și a fratelui decedat T. L. Bulgin, cari au sacrificat multă energie pentru a stinge focul păgânismului și superstiției. Astăzi misiunea Katima Mulilo numără 234 membri botezați și 800 de suflete în clasele de botez. Fratele și sora Willmore sunt foarte zeloși în lucrarea lor pentru a face față marelui interes pe care-l dau pe față băștinașii de acolo. Mereu vin cereri după învățători. Despre acest mare câmp se poate spune într'adevăr că este alb, „gata pentru seceriș“.

Dar susținerea lucrării în părțile acestea este legată de mari greutate, și s'a luat deja hotărârea să se scoată din lucrare doi din învățătorii noștri din aceste câmpuri sărace. Ultima dată când am prins de veste, că acordările noastre s'au micșorat cu 15%, ni s'a părut că nu mai există o altă cale de a ieși din această greutate, decât de a trimete înapoi pe lucrătorii europeni dela stațiunea misionară Katima Mulilo, și să lăsăm stațiunea misionară în grija unui credincios băștinaș, dar într'un oarecare fel s'a deschis calea, și acum mai suntem încă în stare să ne menținem. De aceea adresăm rugămintea ca frații și surorile noastre din toate părțile

să se gândească la acest câmp sărac, pentru ca să fim în stare să rămânem tari acolo unde am ajuns cu ajutorul lui Dumnezeu, ca să „stingem focul păcatului“ mai departe, pentru ca și acești oameni să fie pregătiți pentru revenirea Domnului și Mântuitorului nostru.

Misiunea Rodesia de Nord. R. M. Mote.

## Campania de Toamnă un important mijloc în câștigarea de suflete.

Membrii Diviziunii noastre trebuie să ia parte sută la sută la această deosebită lucrare misionară. Sută la sută înseamnă 23.177 membri activi. Afară de aceasta se mai găsesc în școlile noastre de Sabat mulți membri cari nu sunt botezați, dar cari ar participa cu bucurie la lucrarea cu Campania de Toamnă.

Cu această minunată Campanie de Toamnă se urmărește numai un singur mare scop, și anume câștigarea de suflete pentru Hristos. Prin Campania de Toamnă s'a făcut un bine nemăsurat, deoarece în felul acesta au curs neconținut mijloace în cassa misionară, lucru care ne-a dat posibilitatea de a întreprinde o intensă lucrare în țările păgâne, și urmarea a fost câștigarea a mii de suflete din întunericul păgânismului la lumina minunată a Evangheliei. Pe de-altă parte Spiritul lui Dumnezeu a vorbit în toate părțile pământului inimilor cari au cetit Revista Festivă, și atențiunea multor oameni a fost atrasă asupra adevărului mareț numai prin cetirea acestei foi, care i-a îndemnat la un studiu mai profund. Dumnezeu revarsă Spiritul Său pentru împlinirea profeției, pe care o găsim scrisă în cartea profetului Ioel, asupra omenirii întregi. Din nou lucrarea cu Campania de Toamnă ne aduce dovada că prin ea putem câștiga suflete. Tocmai în momentele când pregăteam programul pentru Sabatul de consacrare ne-a venit din Italia următoarea veste bună care este un exemplu în plus, că lucrarea cu Campania de Toamnă aduce mult rod în ce privește câștigarea de suflete.

Fratele L. Beer, președintele misiunii Italiei de nord, raportează următoarea experiență interesantă: În orașul Turin, fratele G. Cupertine a vizitat în ultimii trei ani diferitele fabrici de acolo, cu Revista Festivă italiană. Dela aceste fabrici el n'a primit numai daruri generoase pentru câmpurile misionare cari sunt în nevoie, dar urmarea a fost câștigarea pentru adevăr a unui proprietar de fabrică numai prin cetirea Revistei Festive. După ce fabricantul primise în ultimul an această revistă, el încercase să vie



în legătură cu Comunitatea noastră. Rezultatul a fost că de atunci înainte a primit regulat lecturi biblice. La începutul lui Martie s'a decis să primească adevărul și astăzi este membru al Comunității noastre din Turin. Fabrica sa este închisă în ziua de Sabat, lucru care mărturiște despre puterea soliei.

Trebue să ne gândim totdeauna că *membrii Comunității noastre*, bărbați și femei, tineri și copii, sunt uneltele lui Dumnezeu în lucrarea pentru câștigarea de suflete.

Dumnezeu va da succesul și binecuvântarea Sa, și acestea vor fi în raport cu seriozitatea cu care am lucrat. Serva Domnului a adresat următoarele cuvinte către Comunitate: „Succesul se va da în raport cu entuziasmul și cu stăruința cu care se săvârșește lucrarea“. „*Profeți și Regi*“, pag. 263.

Da, succesul va depinde de aceea, dacă toți membrii Comunității vor lucra cu credincioșie în Campania de Toamnă, sau cu alte cuvinte, dacă se va atinge ținta de a participa 100%./, Domnul ne strigă: „Fiți tari . . . și lucrați“. Hagai 2, 4.

Veniți să ne rugăm pentru succes și să lucrăm pentru succes!

Lucrul acesta se referă la toți membrii. Când s'a rezidit Ierusalimul sub conducerea lui Neemia, toată Comunitatea era organizată ca o mare armată de lucru. După capitolul trei din cartea lui Neemia, poporul era împărțit în 35 de grupe de lucru, și fiecare grupă avea sectorul ei unde trebuia să lucreze. Cu toate timpurile grele de atunci, succesul a fost enorm, fiindcă „poporul lucra cu inimă“, și fiecare membru se afla într'una din cele 35 de grupe cari lucrau, făcându-și partea sa de lucru. Dumnezeu era Marele Conducător, sub conducerea Căruia marii preoți, preoții, giuvaergii, turnătorii, comercianții precum și bărbați și femei de diferite profesii au săvârșit lucrarea Domnului. Ierusalimul era împărțit în două districte cu câte un conducător, care lua parte la lucrare împreună cu concetățenii lui. Unul dintre acești conducători cu numele Șalum, a dat ajutor împreună cu fiicele sale la îmbunătățirea zidurilor orașului. Neem. 3, 12. Bătrân și tânăr, își făcea partea sa.

Veniți toți membrii să intrăm cu un nou curaj și cu un nou entuziasm în campania din acest an. Să privim la Isus, Marele Conducător al Campaniei, care ne-a dat asigurarea: „Nimic nu v'ar fi cu neputință“. Mat. 17, 20.

D. N. Wall.

Caut post cu Sabatul liber într'un magazin de manufactură și galanterie al unui frate, sau la o fabrică de tricotaș, în calitate de casier și contabil.

Adresa: Justinian Iaciu, strada Cuza-Vodă No. 61. Alexandria.

## Ascultarea profețiilor.

Sub titlul acesta a apărut acum de curând o broșură publicată de un sărguincios căutător al adevărilor biblice, Ion N. Georgescu din București.

Ne impresionează în bine efortul acesta de a scoate la lumină și a aplica la zilele noastre zisele vechilor profeți ai lui Dumnezeu. E vrednică de cinste străduința curată a autorului de a actualiza cuvintele dătătoare de pocăință ale puternicilor servi ai lui Dumnezeu de pe vremuri.

Autorul ne lămurește dela început că trăim în vremuri de *spaimă*, că oamenii sunt astăzi cotropiți de *gândul înșelării*, datorită lipsei de *încredere* în ceea ce este sfânt. Vremurile noastre sunt asemănate de autor cu vremuri identice cu vremurile când poporul Iudeu se sbătea în necredință. Ceea ce putea să aducă atunci vindecare poate să aducă și azi, așa că în chip hotărît și căutat, autorul scoate numai din Vechiul Testament învățăturile necesare pocăirii neamului nostru. Pilda profeților va fi stimulul de întoarcere la Dumnezeu astăzi.

Făcând elogiul gândului că e bine să se actualizeze sfaturile și soliele profeților, nu spunem prin aceasta că suntem în totul de acord cu tot ceea ce scrie autorul în anumite locuri, unde aplică deplasat cuvintele scriitorilor biblici. Curajul însă cu care atacă problemele vitale ce ar trebui să preocupe generația noastră ne face să credem că numai avântul dorințelor de mai bine au aruncat ceva mai departe așezarea aplicației, și curajul are uneori legile lui proprii.

Pasagiile biblice scoase la iveală sunt: Isaia 7, 14; Mal. 3, 1; 1 Regi 19, 10, 14; Isa. 30, 1—29; 1 Regi 12, 14—25; 2 Cron. 6, 29—30; Amos 8, 11; 2 Cron. 15, 2; Isa. 52, 11; 3 Regi 8, 62; Dan. 9, 24; Isa. 6, 6—7; 1 Regi 3, 31, 41; 3 Regi 12, 4; Neem. 5, 45; Isa. 53, 4; 3 Regi 21, 25—26; Prov. 5, 17.

Ceea ce e nevoie în zilele noastre este o mărturie hotărîtă și neînfrică, spunând răului pe nume și o pildă de viețuire aleasă. De oriunde s'ar ridica asemenea voci ele pot fi avertismente dumnezeiești, când chiamă pe oameni la „lege și mărturie“.

București.

D. Florea.

---

### „Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul acestui număr Lei 8. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116  
București IV.

---



# © LUCRARE MAREATA

Acum mulți ani în urmă, serva Domnului scria cu privire la Campania de Toamnă după cum urmează:

„Unul dintre noile procedee de a veni în contact cu necredincioșii este Campania de Toamnă. În multe locuri în cursul celor câțiva ani trecuți, aceasta a avut un mare succes, aducând binecuvântare asupra multora, sporind sumele intrate în tezaurele misiunii noastre. Când acei cari nu sunt de credința noastră au făcut cunoștiință cu progresul soliei îngerului al treilea în țările păgâne, simpatia lor a fost deșteptată, și unii au căutat să afle mai mult despre adevărul care are o așa putere de a transforma inimile și vieața. S'a putut veni în legătură cu bărbați și femei din toate clasele, și numele lui Dumnezeu a fost mărit“. „*Christian Service*“, pag. 166.

Când s'au scris cuvintele de mai sus, Campania de Toamnă era încă în copilăria ei. De atunci s'a întins în fiecare parte a lumii, și pretutindeni a adus succes și binecuvântare. Nu numai că au intrat bani în tezaurele misiunii noastre, dar lucru mai de seamă este că multe suflete au primit solia ca un rezultat direct al acestei campanii anuale. Cu mijloacele adunate, sute de misionari consacrați au fost trimiși și sprijiniți în câmpurile misionare nevoiașe, unde au câștigat mii de suflete prețioase cari se bucură acum de fericita nădejde a apropiatei venirii a Mântuitorului.

Cu apropierea lunile de toamnă, o altă Campanie se va pune în mișcare în lumea întreagă. În orice ținut și sub orice climat, membrii noștri credincioși de orice rasă și de orice limbă, vor intra cu entuziasm în această lucrare nobilă. Cu o dragoste pentru Dumnezeu și cu o povară pentru suflete, ei vor lucra și se vor ruga, lăsând pe seama Domnului și Maestrului lor să binecuvinteze și să dea succes sforțurilor lor.

Cu puțin timp înainte de moarte, sora White a primit o solie dela Dumnezeu pentru Comunitățile noastre cari erau gata să înceapă Campania de Toamnă. Ea zice:

„Tuturor aceloră cari sunt pregătiți să ia parte la lucrarea misionară cu revista pentru Campania de Toamnă, eu le spun: Fiți sârguincioși în străduințele voastre; trăiți sub conducerea Duhului Sfânt. Adăugați zilnic la experiența voastră creștină. Indemnați pe acei cari au aptitudini deosebite, să lucreze pentru necredincioșii din clasele de sus, precum și pentru cei din clasele de jos. Căutați cu sârguință sufletele cari pier. O, gândiți-vă la dorința arzătoare pe care o avea Hristos de a aduce din nou

în staulul Său pe cei cari au apucat pe altă cale! Veghiați pentru suflete ca unii cari veți da odată socoteala de ele. În Comunitatea voastră și în lucrarea voastră misionară lăsați ca lumina voastră să strălucească în raze așa de clare și hotărâte, încât niciun om să nu se poată ridica în ziua judecății și să zică: „De ce nu mi-ai spus și mie despre adevăr? De ce nu te-ai îngrijit de sufletul meu? Apoi să fim sârguincioși în distribuirea literaturii care a fost pregătită cu îngrijire pentru a fi folosită între acei cari nu cunosc credința noastră. Să facem tot ce ne stă în putință în fiecare ocazie pentru a atrage atenția necredincioșilor. Să punem literatură în orice mână care o primește. Să ne consacram pentru vestirea soliei: „Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeu nostru“. „*Christian Service*“, pag. 169.

Dacă apropiata Campanie de Toamnă va fi dusă în spiritul acestei solii dela Dumnezeu, și în armonie cu instrucțiunile sale, se va dovedi ca o mare binecuvântare pentru acei cari vor lua parte la ea, pentru cei cari vor da concursul, precum și pentru câmpurile misionare.

Ca președinte al Diviziunii europene de sud, care port răspunderea pentru sprijinirea misionarilor și adunarea de mijloace pentru marile câmpuri misionare cari au fost date în seama Diviziunii noastre, simt ca o datorie a mea de a spune membrilor noștri pe față că dacă apropiata Campanie de Toamnă va fi neglijată, misiunile noastre se vor cufunda în mari greutăți. Însă în ciuda deselor reduceri în acordările făcute de Conferința Generală și marilor pierderi de bursă datorite devalorizării dolarului, am fost în stare, cu ajutorul lui Dumnezeu, să ținem pe toți lucrătorii noștri din câmpurile misionare, și aproape pe toți ceilalți, la posturile lor; însă, dacă această Campanie de Toamnă nu va aduce în tezaurele misiunii mai mult decât anul trecut, noi nu mai știm ce s'ar putea face pentru a ține pe lucrătorii noștri misionari în câmpurile lor. De aceea noi, în temere de Dumnezeu, apelăm la fiecare membru, tânăr și bătrân, din întreaga Diviziune de a participa la Campania de Toamnă din acest an cu mai mult zel și devotament ca niciodată mai înainte. Nu trebuie să lăsăm ca stindardul Regelui cerului să se târască prin praf, nici ca lucrarea Sa să sufere vreo pagubă. Dumnezeu ne-a încredințat înmarea și importanta lucrare, de a duce lumii ultima Sa solie de avertizare, și El cere ca fiecare din noi să-și facă partea sa. Il vom înșela? Il vom desamăgi acum? Nu, nu! Nu putem. Nu trebuie.

A. V. Olson.



# Departe de cele lumești

Dieta — legăturile sociale — plăcerile lumești.

PARTEA II.

(Urmare din Curierul No. 8, 1934).

## DIETA.

Noi trebuie să ne despărțim de lume în ce privește dieta. Pavel punea nouilor creștini convertiți dela păgânism următoarea solemnă întrebare: „Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt; și așa sunteți voi“. 1 Cor. 3, 16, 17. El continuă apoi aceasta, cu declarația generală: „Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul spre slava lui Dumnezeu“. 1 Cor. 10, 31. Aceasta era în legătură cu declarația sa față de biserica romană: „Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească“. Rom. 12, 1.

Ce contrast izbitor trebuie să fi fost între aceste instrucțiuni și principiile păgâne, în cari predomina satisfacerea plăcerilor corporale, și în cari se întâlnea proverbul: „Să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri!“ Despre un păgân Pavel merse atât de departe încât să declare că „Dumnezeul lor este pânțele“. Filip. 3, 19.

Noi trebuie să ne despărțim de obiceiurile îngrozitoare cari amorfesc simțurile oamenilor și îi separă de Dumnezeu. Nu putem nădăjdui să folosim ceva din legătura cu Dumnezeu, dacă facultățile înalte ale spiritului sunt amorțite de deprinderile noastre corporale. Ce mâncăm și cum mâncăm are o urmare directă asupra acestei chestiuni cu privire la o minte clară, capabilă să prețuiască lucrurile spirituale. Din cauză că diferitele deprinderi în domeniul dietei micșorează puterea noastră de a ne ocupa mintea cu gânduri spirituale și slăbesc corpurile noastre cari ar trebui să fie pe deplin consacrate lui Dumnezeu, chestiunea unei viețuiri sănătoase este în strânsă legătură cu aceea a unei viețuiri sfinte.

## FALA ȘI OCARA NOASTRA.

S'ar putea zice că doctrina reformei sanitare este în același timp fala cât și ocara noastră, — fala noastră, pentru că ne-a pus în față ținte înalte într-o importantă sferă de viețuire; ocara noastră, pentru că a servit, în diferite ocazii, de a aduce adevărul într-o oarecare desonore din cauza fanaticilor extremiști. Inșă nebunia fa-

naticilor cu privire la această doctrină nu îndreptățește pe cineva de a o desconsidera sau a o îndepărta, după cum nu îndreptățește în privința altui adevăr descoperit de Dumnezeu.

Aceasta este ceva cu mult mai rău decât orice ocară pe care fanaticii ar putea-o crea prin faptele lor; și aceasta este ocara care rămâne asupra acelor membri din Comunitate cari, cu toată cunoașterea principiilor sănătoase descoperite de Dumnezeu, continuă mai departe cu deprinderi cari le răpesc puterea corporală și priceperea spirituală. Este ocara de a nu trăi potrivit unui privilegiu, unei ocazii. Și nicio aluzie la nebunia fanaticilor nu poate să îndepărteze această ocară. Greșelile acestor zeloși rătăciți, — și numărul și greșelile lor au fost exagerate prin repetare—nu vor putea niciodată să tăgăduiască faptul că corpurile noastre sunt temple ale Duhului Sfânt și că dacă noi necinstim aceste corpuri, Dumnezeu ne va distruge; nici nu vor putea aceste greșeli lua ceva din puterea poruncii deja citate: „Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul spre slava lui Dumnezeu“.

## LEGATURILE SOCIALE ȘI PLACERILE.

Principiul despărțirii de lume confruntă pe mulți dintre credincioșii noștri într'un chip foarte real când sunt chemați să hotărască în ce lucrări sociale pot lua parte, și ce plăceri le sunt îngăduite din punct de vedere spiritual. În general vorbind, membrii noștri nu sunt izolați în mici localități unde să se desfășoare o viață socială independentă și stăpână de sine. Din contră, ei sunt risipiți în număr mic pe locuri întinse, așezați ici și colo în grupe și Comunități. Felul în care convertiții o rup din toată inima și desăvârșit cu legăturile lor sociale de mai înainte, este o dovadă satisfăcătoare de puterea Evangheliei. Nu există o dovadă mai bună că legăturile sociale ale lumii, într'o măsură mai mică sau mai mare, sunt străine de principiile pe cari noi ar trebui să le menținem, decât aceasta că acei stăpâniți de iubirea cea dintâi, cari pot să vadă contrastul izbitor între aspirațiunile lumești și cele creștine, simt absoluta nevoie de a se despărți de legăturile sociale și de plăcerile lor de mai înainte.

Aceasta nu înseamnă că cei cari nu sunt de credința noastră n'au și ei adunări sociale la cari ai putea lua parte. Există astfel de adunări.



Sunt bărbați și femei nobili cari viețuiesc după principiile dreptății pe care o cunosc, și cari se adună pentru diferite motive culturale. Sunt de asemenea, fără îndoială, diferite întruniri cari au ținte sociale sau cetățenești foarte nimerite, unde nu se cuprinde nimic ce ar putea amorți sensibilitatea noastră morală sau spirituală.

Ne gândim însă mai curând la acel mare și de întruniri sociale al căror prim, dacă nu singurul scop, este plăcerea, și ale căror forme de plăceri cuprind o fină amestecătură de bun și rău.

#### UN RASPUNS NESATISFACATOR.

Nu este suficient ca un credincios să răspundă că el personal nu se amestecă în vreuna din caracteristicile plăcerilor serale care este în contradicție cu aspirațiunile sale. Faptul este că prin participarea la asemenea adunări ne așezăm pe noi într-o atmosferă care nu duce la viețuire sfântă. Noi ne așezăm mai mult sau mai puțin sub influența bărbaților și femeilor cari ne târăsc departe de adevărata țintă. Ra-reori este posibil pentru cineva să petreacă ore întregi într-o adunare de societate într-o atitudine de spirit mai mult sau mai puțin liber de orice grijă, spre care conduc aceste adunări, fără să fie în mod sigur atins de aceste influențe și tovărășii protivnice. Niciun om nu trăește pentru el însuși; cu toții suntem influențați de tovărășiile noastre.

Există, de asemenea, un fapt foarte real ce n'ar trebui uitat; alții ne supraveghează. Numele cel bun și țintele mișcării advente sunt puse la încercare în viața noastră. În timp ce alții ar căuta să ne câștige colaborarea în activitățile lor sociale, ei ar putea fi în același timp nedumeriți din cauza primirii din partea noastră a invitației lor.

Fără îndoială că nu se poate stabili o regulă tare și precisă când este bine sau rău să iei parte la o adunare socială. Se va ajunge câteodată la o răspântie: ce cale să apucăm? În asemenea situații este bine să ne reamintim această regulă: Când te îndoiești, nu face. Niciodată nu vom avea de suferit o pierdere ireparabilă dacă nu vom participa la unele adunări sociale; din potrivă, putem fi scăpați dela o mare ruină spirituală.

Subiectul acesta are un aspect foarte întristător. În multe cazuri s'au desmembrat căminuri. O soție a aflat credința și noui feluri de viețuire, soțul său însă n'a făcut această experiență. El cere, sau poate chiar insistă cu asprime, ca soția sa să participe ca și mai înainte împreună cu el la adunările și locurile de pe-

trecere, amenințând-o, poate, că dacă ea refuză să participe, el va găsi alți prieteni.

#### SOȚII CREDINCIOASE ȘI SOȚI NECREDINCIOȘI.

Aceasta nu este o problemă nici mică și nici închipuită. Ajungând față în față cu această încercare, unele soții s'au compromis prin participarea la adunări sau locuri de plăceri, sperând că peste un timp oarecare vor putea despărți pe soții lor de asemenea tovărășii, dar în tot timpul conștiința lor a fost turburată din cauză că și-au compromis idealul. De sigur că nu acesta este felul de a întâmpina această situație grea. Niciodată compromisul nu este calea prin care să ieși din încurcătură, conștiința fiind înăbușită prin această învoială. Dacă există vreodată nevoia de a rămâne într-o pace și liniște spirituală și cu o credință vie că Dumnezeu va rezolvi această problemă, apoi este tocmai în asemenea situație.

Este un fapt fericit, experimentat în viața unora din surorile noastre credincioase, că un refuz liniștit dar hotărât din partea soției de a participa la lucrurile cari mai înainte îi ocupau atenția, a fost cu siguranță folosit de Dumnezeu pentru a convinge pe soț. În multe alte cazuri, când convingerea și convertirea n'au avut loc, s'a creat în cele din urmă un profund respect față de noua religie a soției, care a pus sfârșit ciocnirilor în privința petrecerilor, și a avut ca urmarea șederea acasă a soțului seara, în loc să meargă afară. În mod neschimbător, când statornicia plină de curaj a soției a adus aceste rezultate laudabile, acestea au fost însoțite de roadele dreptății, păcii, îndelungei-răbdări, bunătații și răbdării, — virtuți cari sunt mai elocvente decât cuvintele, cari sunt cu adevărat un sfârșit al oricărui argument.

Dar indiferent dacă urmarea este fericită sau nu, acest fapt netăgăduit iese în evidență simplu și clar că principiul nu poate suferi un compromis. De curând am cetit un caz din prima istorie a bisericii creștine despre o femeie care primise pe Hristos, și care din această cauză refuza de a lua parte cu soțul său la locurile de petrecere ale păgânilor. Cu o ură diabolică el s'a îndreptat asupra ei și a târât-o în fața judecătorului care a condamnat-o la moarte. Ce preț avea viața unui creștin în acele timpuri? Dintr'un material plin de vitejie ca acesta, a fost clădită biserica creștină. Oricât de grea ar fi deci problema multora dintre surorile noastre de astăzi, nu se poate măsura cu aceea cu care au stat față în față creștinii cari au trăit acum câteva secole înaintea noastră. „Voi nu v'ați împotrivit încă până la sânge, în lupta împotriva păcatului“. Ebrei 12, 44.



# Congresul Tineretului Advent ținut la Brașov dela 4—8 Iulie 1934.

În Curierul Misionar No. 4, 5 și 6 am publicat ținerea Congresului Tineretului și am dat referitor la acesta diferite îndrumări și explicațiuni, invitând pe toți a lua parte la acest Congres plănuit. La fel cum este în vieța omească, toate se fac și pier, evenimentele vin și trec, tot așa primul nostru Congres al Tineretului pe Uniune, a venit și — a trecut! Trecut — dar credem că se poate spune despre el, ceea ce se spune în Apoc. 14, 13 despre copiii credincioși și sânguitori ai lui Dumnezeu, cari mor în Domnul: „Ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!“ Dacă Congresul nostru a trecut, sperăm că va aduce roade bune; și toți cari au venit cu intenția bună să primească o binecuvântare, au și primit-o și au dus-o în casele lor.

Dacă înainte de Congres am vorbit și am scris mult despre el, vom scrie și aici ceva despre scurgerea și încheierea lui. Însă locul nu ne îngăduie să intrăm în toate amănuntele, dar totuși redăm cele principale, pentruca și cei cari n'au putut lua parte la Congres, să aibă o idee de cele ce s'au discutat acolo.

Vremea ploioasă pe care am avut-o la început, ne-a făcut să n'avem o impresie bună. Dar cu atât mai frumos a decurs și s'a încheiat Congresul. Da, câți participanți s'au exprimat:

„Într'adevăr am avut adunări interesante și binecuvântate“. Pentru cei mai mulți Congresul a trecut prea repede. Aceasta reiese și din hotărârea a 13-a unde se exprimă dorința de a avea în curând iarăși un Congres. Fratele Rasmussen într'o scrisoare îmi scria următoarele: „Din nou vreu să exprim sincerele mele mulțumiri pentru zilele de neuitat și reunirea noastră, de care ne am bucurat în timpul Congresului din Brașov. Atât timp cât voi trăi, amintirea de la această excelentă adunare va rămâne pentru mine neuitată“.

Acum mă bucur și aduc mulțumiri și laude lui Dumnezeu pentru scurgerea și încheierea frumoasă a primului Congres al Tineretului Advent. Mulțumesc tuturor cari au luat parte la Congres și au dobândit interes; mai ales celor cari au venit din mari depărtări și au adus jertfe. Mulțumesc tuturor conlucrătorilor cari au contribuit la succesul Congresului. Exprim mulțumirile mele și Conferințelor, Secretarilor M. V. și fratelui Păunescu, cari au contribuit la în mod învederat la această lucrare.

Să binecuvinteze Domnul lucrarea Tineretului! Și ne adune cât de curând la marele Congres pe Pământul Nou!

*P. H. Hermann*

Secretar Dep. M. V. al Uniunii Române.





# Un rezumat asupra Congresului

ținut la Brașov dela 4—8 Iulie 1934

Miercuri, 4 Iulie.

## Studiu biblic.

Vorbește fr. St. Rasmussen despre „*Hristos izvorul nostru de viață nouă și de putere*“. Dânsul începe prin a spune că tineretul are o parte însemnată în viața creștină și că venirea noastră aci are de scop o mai bună înțelegere a datorităilor noastre și o mai bună predare către Dumnezeu.

Tineretul de azi trăește într'o lume care se schimbă în toate direcțiile, de aceea e greu să-și găsească calea, atât ca cetățeni ai țării, cât și ca cetățeni ai împărăției lui Dumnezeu. Există însă ceva care nu se schimbă: iubirea lui Hristos. Ea trebuie să ne miște, ea trebuie să ne îndemne la acțiune, mai ales azi când tineretului i se pun probleme cari n'au stat înaintea tinerilor de altă dată. 2 Cor. 5, 14. p. p.

Tinerii trebuie să se bucure în tinerețea lor, însă într'un așa chip încât să nu se înstrăineze de Dumnezeu. Eccl. 11, 9 și 12, 1. Acela pe care Dumnezeu l-a pus îndrumător și pildă, este Domnul Isus Hristos. Isaia 9, 5.

Când Lazăr era mort, Marta a venit la Maria și i-a zis astfel: „*A venit Învățătorul și te cheamă*“. „*Maria, cum a auzit s'a sculat iute și s'a dus la El*“. Ioan 11, 28. 29. Această experiență se potrivește și pentru Congresul nostru. Și noi să ne apropiem de El pentrucă avem nevoie de puterea Lui. Sufletul împovărat al tineretului de azi are grabnică nevoie de Hristos, care cheamă la sine pe toți oamenii din această generație, inclusiv tinerii. Mat. 11, 28. 29. Ne trebuie o nouă viziune a lui Hristos, care este: „*Calea, adevărul și viața*“. Ioan 14, 6. El este izvorul de putere, să mergem pe urmele Lui. Acest izvor se poate dobândi prin credință. Ioan 3, 16. Să deschidem inimile noastre pentru ca Hristos să rămăe cu noi. Un creștin este o minte prin care cugetă Hristos, o inimă prin care simte Hristos, o voce prin care vorbește Hristos și o mână prin care lucrează Hristos.

## Prima ședință a Congresului.

Secretarul tineretului adventist din România, fr. P. H. Hermann, declară Congresul deschis, adresând salutul său de bun venit. Apoi dă un scurt raport cu privire la activitatea tineretului, și prezintă pe oaspeții străini la Congresul nostru: frații I. H. Evans din America, A. V. Olson și St. Rasmussen din Elveția, F. Bäcker din Turcia și I. Trifunac din Jugoslavia.

Urmează un salut de bun venit din partea fr. D. Florea, directorul Institutului Biblic. La sfârșit aduce salutul său și fr. P. P. Paulini, Președintele Uniunii Române A. Z. Ș.

Consfătuire cu Președinții și Secretarii Tineretului din Comunități, cu privire la păstoriarea tineretului.

## Oră biblică.

Vorbește fr. A. V. Olson despre: „*Locul și rolul tineretului în Mișcarea Adventă*“. Dânsul arată că viitorul Comunității depinde de tineri. Purtarea lor va hotărâi dacă moralitatea, temerea de Dumnezeu va birui sau dacă imoralitatea și necredința va duce biserica la decădere. Făcând aluzie la textul din Jud. 2, 7—10, îndeamnă pe tineri a fi credincioși lui Dum-

nezeu și să caute să dobândească înțelepciune, pricepere și știință. Prov. 4, 5. Recomandă în acest scop Biblia cât și alte cărți.

Termină spunând că biserica adventă are nevoie de tineri amabili, curtenitori și creștini — predați lui Hristos și gata a muri pentru Hristos.

## A doua ședință a Congresului.

Secretarii Tineretului din Conferințe dau raportul lor cu privire la situația numerică a tineretului și cu privire la activitatea depusă.

## Conferință.

Vorbește fr. I. H. Evans despre „*Credință*“. Dânsul arată că unul din lucrurile cele mai importante este credința.

Pe temeiul textului din Marcu 11, 22 trece la definiția credinței din Ebrei 11, 1 arătând că, credința este substanța lucrurilor făgăduite. Ilustrează aceasta cu două pilde, îndemnând la rugăciune și credință. Marcu 11, 24. Arată că fără credință este cu neputință să fim plăcuți lui Dumnezeu. Ebrei 11, 6. și că Dumnezeu răspunde la rugăciunile făcute cu credință.

Joi, 5 Iulie.

## Ora biblică.

Vorbește fr. I. H. Evans despre „*Conștiință și caracter*“. Pe temeiul textului din Prov. 20, 27, dânsul definește conștiința ca o lumină a Domnului aprinsă în interiorul omului, grație căreia omul se poate cunoaște pe sine însuși, și poate judeca ce e bine și ce e rău. Luca 12, 57. Nu se găsește un singur om pe fața pământului care să nu aibă această lumină. Romani 2, 14, 15.

Conștiința numai atunci nu lucrează, când inima e impietrită față de Dumnezeu. Ea se strică când nu ascultăm de ceea ce Domnul ne-a pus în inimă. Ea e glasul lui Dumnezeu care ne vorbește. Nimeni să nu facă ceea ce conștiința dintru început îi spune că e rău. Prin călcări de conștiință omul nu-și mai poate da seama ce e bine și ce e rău. Prin făptuirea lucrurilor rele cugetul e ars. 1 Tim. 4, 2. Atunci ești pierdut, dacă nu vine o schimbare. Cuvântul lui Dumnezeu trezește și educă conștiința. Așa suntem creștini: ascultând de conștiință — lumina pe care Dumnezeu a aprins-o în om. Să nu călcăm alături de calea pe care acest glas ne spune să mergem; atunci suntem siguri că vom ajunge în cer.

## A treia ședință a Congresului.

Vorbește fr. St. Rasmussen despre „*Căminul și tineretul*“. Timpul nostru este caracterizat printr'o grea luptă pentru caracter. Căminul este unul din principalii factori cari ne pot ajuta. Lumea este mai mult influențată în viața unei familii, decât prin învățăturile ei. O familie este un mic regat, unde trebuie să existe o ordine și iubire, pentru ca supușii (copiii) să fie fericiți și ascultători. Părinții să nu trăiască numai pentru copiii ei și cu copiii lor. Sfânta Scriptură e cea mai bună carte de psihologie. De aci și din viața de toate zilele, ei vor învăța să onoreze pe părinții lor.

Urmează fr. P. H. Hermann, care vorbește despre un alt mijloc de educație al tineretului — Școala de Sabat. Așa cum e organizată, Școala de Sabat aprinde



lumina credinței atât în sufletele mici cât și în cele mari. Ea strânge sufletele și le dă priceperea adevărului.

Consfătuire cu Președinții și Secretarii Tineretului din Comunități: 1) Despre ridicarea interesului pentru adunările și programele Tineretului; 2) Susținerea lucrării misionare prin colectele tineretului; 3) Participarea la diferitele planuri misionare.

#### *A patra ședință a Congresului.*

Fr. P. P. Paulini vorbește despre: „Raporturile dintre Comunitate și tineret”. Dânsul, după ce fixează scopul asociației tinerilor adventiști — păstrarea sufletelor tinere și îndrumarea altora spre Hristos — arată că biserica cere dela tineret următoarele: a) Unire între tineri și biserică; b) Zel pentru lucrarea lui Dumnezeu; c) Respect și ascultare; d) Lepădarea păcatelor veacului de acum. 2 Tim. 3, 1—5; Arată apoi că și tineretul cere dela Comunitate următoarele: a) Să nu fie desconsiderat ci să fie tratat cu iubire și răbdare, o păstorire blândă; b) Să fie înțeles și să nu fie bănuț de rele. Să i se acorde oarecare încredere și independență, pentru a nu pierde spiritul de inițiativă.

Urmează apoi o discuție liberă, în care se arată intenția tuturor de a lucra și a viețui în unire, volând cu toți textul din 1 Cor. 1, 10.

#### *Conferință.*

Vorbește fr. St. Rasmussen despre răspunderea pe care o avem pentru tineret. Amintind experiența lui Iacob cu copiii săi, arată că favoritismul a dus la desbinarea copiilor. Aceasta este o politică foarte primejdioasă pentru familie, ca și pentru societate. Noi trebuie să fim mai plini de răspundere pentru tineretul nostru și să stăm chezași pentru ei și pentru sufletul lor în ispitele acestei lumi. Așa cum Moise a ajutat poporului său să iasă din Egipt, așa să ajutăm și noi tineretului să iasă din păcate. Avem nevoie de tineri, cari nu fac compromis cu păcatul. Adevărata evlavie începe abia atunci când rupem orice legătură cu păcatul. Să ținem sus principiul Evangheliei până la venirea Domnului Hristos.

*Vineri, 6 Iulie.*

#### *Ora biblică.*

Vorbește fr. Ștefan Demetrescu despre „*Libertatea și biruința în Hristos*”. Dânsul arată că libertatea a fost cerută de toți, dobândită de mulți, dar înțeleasă de puțini. Oamenii au nevoie de libertate pentru a se desvolta, și tot așa și tineretul. Dar libertatea nu trebuie înțeleasă în sensul de a avea posibilitatea să faci tot ce vrei. O libertate absolută e imposibilă. Numai Dumnezeu nu depinde de condiții și împrejurări; El singur are libertate absolută. Iov 23, 13; Dan. 4, 35. Numai temătorii de Dumnezeu înțeleg libertatea și știu s'o folosească. De altfel, e bine că numai Dumnezeu are libertate absolută. Omul ar întrebuința-o la rău. Chiar dela început libertatea n'a fost bine întrebuințată (experiența lui Adam și a Evei) și până astăzi omul oscilează între voia corpului și voia spiritului. Galateni 5, 16, 17. Rom. 7, 14—25.

Libertatea dumnezească se exercită după regulile cele-mai bune, sfinte și fixe. Apostolul Iacob în capitolul 2 vers. 17, ne vorbește despre o lege a libertății; iar în versetul 11, ne lămurește că acea lege este legea celor 10 porunci. Ea arată cum trebuie exercitată libertatea. Mergând pe ea sufletul e liber și nerobit. Acestei legi i se supune și Dumnezeu, pentru că ea exprimă caracterul Lui. Domnul Hristos a dispus de propria Lui persoană pentru a face cele ale lui Dumnezeu. Luca 2, 49. Ioan 4, 344; 8, 28, 26; 12, 49, 50; Isaia 50, 4. Așa libertate, da! Și noi

să conducem cugetele și mintea noastră ca în predică de pe munte.

Aceasta nu e o viață de chin. E chin pentru cine cu forța vrea să se îndrumeze în căile lui Dumnezeu. Nu deprindere și dresaj, ci credință, care ne face părtași de fire dumnezească. Ioan 8, 32. 34. 36. Liberi de păcat, iată adevărata libertate.

Libertatea și autoritatea sunt în strânsă legătură. Romani 13, 1—10.

Libertatea fără autoritate, degenerază în desfrâu. Autoritatea fără libertate, degenerază în despotism. Dumnezeu însă e deasupra tuturor. El nu îngădește libertatea cuiva în mod arbitrar. Aceasta nu trebuie s'o facă nici omul. Granițele libertății sunt legile și principiile dumnezești, din care trebuie să ne inspirăm cu toții. Să ne identificăm cu voia lui Dumnezeu; iar libertatea s'o întrebuințăm pentru a sluji altora.

#### *A cincea ședință a Congresului.*

Vorbește fr. Rasmussen despre: „*Tineretul și lumea*”. Pe temeiul textului din Prov. 16, 25 dânsul arată că fiecăruia îi stau înainte două căi. Una duce în împărăția lui Dumnezeu; iar alta, trecând prin lume, duce la moarte. Noi putem alege uneori căi, cari duc la moarte, precum: teatrul, cinematograful, circuri, romane, etc. ... Aceasta e calea plăcerii, dar a plăcerii negative. Pe această cale, vrăjmașul sufletului omeneș jefuiește tineretul de averea lui: tineretea, puterea, curajul, credința și entuziasmul.

Există însă și o bucurie pozitivă: bucuria în Domnul. În loc de cărți rele, noi să găsim plăcere, bucurie și dulceață în Cuvântul lui Dumnezeu. Ca și Timotei, tinerii noștri să fie o pildă în cuvânt, în purtare, în iubire, în spirit, în credință, în curăție. Spiritul lumesc caută să pătrundă în inima noastră. Să nu umblăm pe două căi și să nu avem inimă împărțită. Să luăm ca exemplu pe Domnul Hristos și să înfrâncăm din vreme firea noastră. Tinerii să aibă principii așa de neclintite încât cele mai mari ispite ale lui Satana să nu-i poată depărta de Dumnezeu.

Consfătuire cu tineretul feminin: a) despre agresiunile la care este expusă onoarea tinerelor fete și mijloacele de apărare. b) Logodna. c) Legământul căsătoriei.

#### *Ora biblică.*

Vorbește fr. N. Dorobăț, Secretar la departamentul publicațiilor în Uniunea Română, despre necesitatea ca tineretul să citească literatura noastră și s'o răspândească, având în vedere conținutul ei moral, așa de necesar timpului de față.

#### *A șasea ședință a Congresului.*

Vorbește fr. D. Florea, directorul Institutului Biblic. Dânsul vorbește despre necesitatea unei bune educații a tineretului adventist în Institutul Biblic. Pe temeiul textului din Proverbe 23, 23 îndeamnă pe tineri să caute adevărul, înțelepciunea și învățătura. Tineretea e timpul cel mai potrivit pentru aceasta. Pentru a fi misionar se cere: iubire pentru Hristos și o pregătire deosebită a corpului, a sufletului și a spiritului. Institutul stă la dispoziția tinerilor în această direcție. În discuția ce a urmat asupra acestui subiect s'a subliniat că Institutul Biblic trebuie să fie un loc de reculegere pentru tineret și de scăpare din valul ispitelor. Tinerii să fie încurajați a-și pune ținte înalte. Cheltuielile și oboselile nu vor fi în zadar.

#### *Conferință.*

Fr. P. P. Paulini, președintele Uniunii Române A. Z. S. vorbește despre: „*Importanța revenirii lui Hristos în glorie și mărire și pregătirea personală în vederea acestui eveniment*”.



Dânsul arată că starea desnădăjduită a lumii, prezisă în multe locuri în sfintele Scripturi, cum și în Luca 21, 25, 26, reclamă neapărat un Mântuitor. Popoarele au revenit din nou la formula: „Si vis pacem, para bellum”. Dânsul citează din ziare și reviste păreri ale o mulțimi de bărbați de seamă, cari sunt de părere, că față de harababura și incurcătura vremii noastre, lumea are nevoie de o putere salvatoare, are nevoie de o mântuire, nu de o simplă reformă. Acel Mântuitor dorit și așteptat este numai Domnul Isus Hristos. El singur este în stare să restabilească echilibrul și să pună în sfârșit bazele împărăției lui Dumnezeu pe pământ — așa cum e profețit în Scripturi și cum mărturisesc creștinii de mii de ani.

Sunt multe motive cari ne îndreptățesc să credem în făgăduința lui Hristos:

a) Profeții irecuzabile. Din cele aproximativ o mie de profeții diferite pe cari le conține Biblia, 85% s'au împlinit fără greș și fără lipsă. Au mai rămas 15% de împlinit, tocmai cu privire la a doua venire. Și ele se vor împlini repede și fără greș.

b) A doua venire este amintită în Biblie de 2.500 ori în diferite versete și chiar capitole întregi. Este evenimentul cel mai de seamă cu care va fi adus la îndeplinire planul de mântuire al lui Dumnezeu.

Dacă Hristos n'ar mai reveni, atunci toată religia creștină ar fi fără rost. Către evenimentul acesta au privit cu dor credincioșii tuturor timpurilor, îngerii lui Dumnezeu și Hristos însuși. Evenimentul este așa de important, că el predomină toată viața creștină și către el se îndreaptă orice ochi și orice inimă credincioasă. Acest eveniment este zugrăvit în unele locuri din Biblie în culori întunecoase: „Ziua cea mare și înfricoșată a lui Dumnezeu”; în alte locuri, în culori clare și strălucitoare: „Fericită speranță a arătării glorioase a marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos”. Aceste descrieri sunt potrivite cu cele două clase de oameni: necredincioși și credincioși.

Venirea lui Isus are un scop înzecit:

1. Pentru ca să dovedească veracitatea făgăduințelor Lui.

2. Să ia cu Sine pe cei răscumpărați prin sângele Său.

3. Să învieze pe morții cari au împlinit poruncile Sale în timpul vieții lor, și pentru a schimba corpurile muritoare ale celor drepti în corpuri nemuritoare.

4. Pentru a judeca pe cei nelegiuți.

5. Pentru a distribui răsplătirea dreptilor.

6. Pentru nimicirea celor nelegiuți.

7. Pentru a izbăvi pământul.

8. Să facă toate lucrurile noi.

9. Să unească din nou cele de pe pământ cu cele din cer.

10. Să împărătească în veci.

Toate aceste puncte sunt dovedite prin numeroase texte pe cari le citează.

Noi trebuie să ne pregătim în vederea acestui eveniment, rupând-o cu păgânătatea și cu poftele lumesti, trăind cu cumpătare, dreptate și evlavie, și așteptând fericită noastră nădejde — arătarea marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos. Această nădejde curățește sufletele noastre. Titu 2, 12, 13. 1 Ioan 3, 3.

### Sămbătă, 7 Iulie.

Aduarea Instructorilor Școlii de Sabat, pentru a discuta asupra lecțiunii.

### Școala de Sabat.

După deschidere, raport și veștile misionare. Fr. Trifunac, face repetiția lecțiunii a 13-a din Trimestru 140

II. Pavel dă învățătură lui Timoteiu să propovăduască Cuvântul mai departe, cu toată împotrivirea învățăturilor false. Pavel declară lucrarea sa terminată, suferind până la sfârșit pentru Evanghelie și punându-și toată nădejdea în Domnul Hristos, care-i va da cununa vieții în ziua revenirii Sale.

Se trece la lecțiunea pe clase, după care se termină Școala de Sabat.

### Predică.

Predica pentru serviciul divin a fost ținută de fr. I. H. Evans. Dânsul vorbește despre „Iubirea lui Dumnezeu”. Pe temeiul textului din epistola I-a lui Ioan cap. 4, 8—12, arată că Dumnezeu a făcut totul ca să convingă pe om că-l iubește.

1. Când l-a creat pe om, l-a făcut după chipul Său.

2. L-a creat fără defect, și l-a înzestrat cu onoare și înmărire.

3. El, însă, s'a răsculat împotriva lui Dumnezeu, a păcătuit și a pierdut toată slava și stăpânirea.

4. În loc să-l nimicească, Dumnezeu S'a hotărât să-l recâștige revărsând asupra lui valuri de iubire.

5. Ca să-l salveze, trebuia nimicit păcatul. Dumnezeu a mers până acolo cu iubirea că a dat pe singurul Său Fiu pentru mântuirea oamenilor. Ioan 3, 16, 17; Mat. 1, 21; Rom. 5, 8.

6. A mai făcut ceva pentru nenorocitul de om. A dat și Spiritul Sfânt, care caută pe oameni să-i salveze și să-i întoarcă la Dumnezeu, să trăiască în om și să-l ajute să facă ce e plăcut lui Dumnezeu. 1 Cor. 6, 19. Spiritul Sfânt e un ajutor în slăbiciunile noastre morale, în temperamentul nostru și în poftele corpului nostru. Romani 8, 26.

7. A mai dat și pe îngerii cari ajută copiii lui Dumnezeu de pe pământ să pătrundă la tronul de har. Ebr. 1, 13, 14. El a făcut tot ce a putut ca să convingă pe om că-l iubește. Isaia 5, 4, 7.

Afară de aceasta a mai dat și făgăduințe:

a) Iertarea păcatelor. 1 Ioan 1, 9. Isaia 1, 18.

b) Nădejdea învierii și un loc în împărăția lui Dumnezeu. Ioan 14, 1—3.

Toate cele spuse le ilustrează printr'o pildă cu un copil plecat dela casa părintească, pe care părinții l-au căutat și l-au iubit până la moartea lor.

Așa și noi, oamenii, ne-am îndepărtat de Dumnezeu. Dar pretutindeni, în natură și în Cuvântul Său, este scris că Dumnezeu ne iubește. Păcatul nenorocește pe om dar El ne invită să ne întoarcem la El și să-I dăm inima. La întrebarea dacă e cineva, care vrea să-și dea inima lui Dumnezeu, toată adunarea se scoală în picioare ridicând mâna dreaptă în sus. Urmează o rugăciune de consacrare.

### Ora biblică.

Fr. A. V. Olson, vorbește despre necesitatea de a avea o țință în viață. Apostolul Pavel avea o țință care ar trebui să fie țința noastră a tuturor. Filip. 3, 13, 14. Cel dintâiu lucru pe care ar trebui să-l urmăm în viață e împărăția lui Dumnezeu — nu bogății și onoare. Luca 12, 16—21; Mat. 16, 26.

Tinerii să privească spre cer, spre Domnul Isus Hristos, dând la o parte orice piedică și uitând toate cele din trecut. Viața de aici e trecătoare ca fumul, dar să mulțumim lui Dumnezeu, că există o viață care se măsoară cu viața Lui. Mergând spre cer se poate să pierdem prieteni sau chiar membri din familie, să pierdem averea sau să întâmpinăm persecuție. Dar ca și Pavel, să privim la țință. El la bătrânețe a întâmpinat și închisoarea și chiar moartea. Știa ce-l așteaptă, dar a mers către coroana vieții veșnice.

Astăzi și noi să stăm la post cu orice preț, privind către Domnul Isus Hristos și către coroana vieții



veșnice pe care ne-o va aduce în ziua revenirii Sale.

### *Simpoziu.*

Frații Bäcker și I. Trifunac povestesc experiențe din viața creștină din Turcia și Jugoslavia.

Prezentarea tinerilor pe regiuni, îmbrăcați în costumul lor național și cântând în limba maternă.

Distribuția Diplomelor M. V.

*Duminecă, 8 Iulie.*

### *Ora biblică.*

Vorbește fr. P. P. Paulini despre: „Eroii credinții ca idealuri pentru Tineretul Advent”.

Tineretul este plin de admirație și entuziasm. Ei își aleg modele pe care să le imite. „Spune-mi pe cine admiri, ca să-ți spun cine ești”, zice un proverb. În loc ca tineretul să admire eroi de cinematograf, teatru, romane, etc. e mult mai folositor să admire eroii Bibliei.

Dânsul prezintă pe un erou al credinții, pe Abraham, relevând câteva calități de seamă: ascultarea și supunerea față de Dumnezeu, viața de rugăciune pe care o ducea pretutindeni, ospitalitatea lui desăvârșită. Promite că va continua mai departe studiul acesta în revista pentru tineret. Domnul Hristos este cel mai de seamă și cel mai desăvârșit model al nostru.

### *A șaptea ședință a congresului.*

Fr. D. Florea vorbește despre: „Sănătatea tinerilor” prin curățenie în gândire în vorbire și în faptă. Idealul Apostolului Pavel era ca Biserica să fie curată ca o fecioară. 2 Cor. 11, 2. 3. Curățenia este necesară atât pentru sănătate cât și pentru bunele raporturi dintre oameni. Domnul Isus are mare plăcere să curețe pe oameni, dacă cel murdar se lasă curățit. Mijloacele de cari se servește El pentru curățirea inimii omului, sunt: Sângele Său, Cuvântul, natura, mînturisiră, nădejdea, iubirea, ascultarea, suferințele, o societate curată și nobilă, munca, cărțile, lucrările Bisericii.

Dânsul ne invită să ne predăm Domnului pentru curățire și să-L rugăm să ne fie sufletul curat.

Apoi fr. P. P. Paulini atrage atenția tinerilor asupra revistei pentru tineret „Amicul Tinerimii” dând indemn pentru cetirea și răspândirea acestei reviste.

Consfătuire cu tineretul despre primejdiile vârstei lor și pregătirea în vederea întemeierii unui cămin.

### *Ședința a opta a Congresului.*

Comitetul de hotăriri, propune adunării următoarele hotăriri:

1. Ca participanți la primul Congres al Tinerilor Adventiști din România, mulțumim lui Dumnezeu din toată inima pentru binecuvântările Sale cu ocazia acestui Congres.

Având în vedere purtarea de grijă și conducerea Lui, care ne păstrează sufletele într-un timp ca acesta de destrămare și decădere, care predomină în toată lumea, și prețuind privilegiul deosebit că Dumnezeu ne cheamă să ajutăm și altora, ne-am ales ca motto pentru acest Congres: „Iubirea lui Hristos ne îndeamnă”. 2 Cor. 5, 14.

2. Telegramă către M. S. Regele.

Majestății Sale Regelui Carol al II. București.

Peste 1300 delegați ai tineretului de diferite naționalități de Confesiunea Evanghelică a Adventiștilor de Ziua a Șaptea din România, adunați în Congres la Școala lor Misionară din Brașov-Stupini, în deplină fraternizare au adoptat cele mai bune sfaturi și învățături ale înțelepciunii și temerii de Dumnezeu întru desăvârșirea pregătirii lor pentru devotarea în serviciul Patriei spre binele general al tuturor națio-

nalităților și confesiunilor, spre a răspunde astfel cât mai bine așteptărilor lui Dumnezeu și ale Majestății Voastre, având ca motto: „Iubirea lui Hristos e stimulentul nostru”, prezintă prin noi Majestății Voastre expresia devotamentului lor pentru țară și pentru Majestatea Voastră.

Trăiască Regele! Trăiască Dinastia! Trăiască România!

Președintele Uniunii,

(ss) P. P. Paulini.

Secretar General,

(ss) Șt. Demetrescu.

Secretar pentru Tineret,

(ss) P. H. Hermann.

Telegramă către Ministrul Cultelor.

Domnului Al. Lapedatu, Ministrul Cultelor.

București.

Tineretul de diferite naționalități de Confesiunea Evanghelică a Adventiștilor de Ziua a Șaptea din România, prin cei peste 1300 de delegați adunați în Congres la școala lor din Brașov-Stupini, în deplină fraternizare a adoptat cele mai bune sfaturi și învățături ale înțelepciunii și temerii de Dumnezeu întru desăvârșirea pregătirii lor spre a se devota în serviciul Patriei pentru binele general având ca motto: „Iubirea lui Hristos e stimulentul nostru”, și prezintă prin noi Domniei Voastre expresia devotamentului lor pentru țară și pentru Înalta Cărmuire.

Președintele Uniunii,

(ss) P. P. Paulini.

Secretar General,

(ss) Șt. Demetrescu.

Secretar pentru Tineret,

(ss) P. H. Hermann.

Telegramă către Ministrul de Interne.

Domnului Ministru de Interne. București.

Tineretul de diferite naționalități de Confesiunea Evanghelică a Adventiștilor de Ziua a Șaptea din România, prin cei peste 1300 de delegați adunați în Congres la școala lor din Brașov-Stupini, în deplină fraternizare a adoptat cele mai bune sfaturi și învățături ale înțelepciunii și temerii de Dumnezeu întru desăvârșirea pregătirii lor spre a se devota în serviciul Patriei pentru binele general având ca motto: „Iubirea lui Hristos e stimulentul nostru”, și prezintă prin noi Domniei Voastre expresia devotamentului lor pentru țară și pentru Înalta Cărmuire și respectuoase mulțumiri pentru autorizarea dată de Dvs. pentru ținerea Congresului nostru.

Președintele Uniunii,

(ss) P. P. Paulini.

Secretar General,

(ss) Șt. Demetrescu.

Secretar pentru Tineret,

(ss) P. H. Hermann.

La telegrama noastră, Majestatea Sa Regele ne-a răspuns astfel:

D-lui P. P. Paulini, Președintele Uniunii Adventiștilor. Brașov.

„Majestatea Sa Regele mulțumește pentru omagiile aduse din partea Adventiștilor de Confesiune Evanghelică din România”.

Secretariatul Particular al Majestății Sale Regelui.

3. Având în vedere concursul și interesul ce ne-au arătat frații dela conducere, hotărîm:

Cei 1300 delegați ai Tineretului Adventist din Uniunea Română adunați în primul nostru Congres la Brașov, aducem profunda noastră recunoștință și mulțumire conducerii Uniunii Române, Conferințelor și Comunităților, pentru concursul dat și interesul ce au arătat totdeauna față de tineretul Advent.

Mulțumim și fraților dela conducerea Conferinței Generale și dela Diviziune pentru sprijinul dat prin sfat și faptă.

Suntem convinși că și pe viitor putem conta pe iubirea, sprijinul, și încrederea mereu crescândă a



fraților dela conducere, și că ne vom dovedi vrednici de încrederea acordată.

4. Având în vedere timpul în care trăim, timpul sfârșitului tuturor lucrurilor, plin de ispite pentru tineri, când fiecare trebuie să fie conștient și să facă experiențe personale cu Dumnezeu,

#### Recomandăm

Ca toți tinerii să depue mai multă seriozitate decât până acum, în rugăciune, în studiul zilnic al Cuvântului lui Dumnezeu, și în conlucrarea cu Domnul Hristos pentru salvarea altora.

5. Având în vedere că tinerii din Uniunea Română sunt chemați a ocupa un loc important în terminarea lucrării Domnului, și conștiinți de marea nevoie de a primi puterea pentru întoarcerea sufletelor la Dumnezeu,

#### Recomandăm

Ca Cercurile Tinerimii să stimuleze pe toți membrii lor ca fiecare din ei să ajute cel puțin unui suflet să se întoarcă la Dumnezeu.

6. Având în vedere că trăim într'un timp de decădere morală, când spiritul de plăcere după lucrurile lumești, ca: modă exagerată, cinematograf, teatru și alte distracții vinovate, pune tot mai mult stăpânire pe tineri, și având în vedere că tinerii noștri pot fi foarte adesea influențați de a aluneca pe această cale,

#### Recomandăm

Ca tinerii noștri să ia o poziție hotărâtă împotriva nebuliilor modei, evitând îmbrăcămintea provocătoare, vătămătoare și extravagantă, precum și distracțiile vinovate pentru a-și păstra astfel țăriștea morală și curățenia sufletească.

7. Având în vedere că trăim într'un timp în care neînțelegerile dintre părinți și copii se accentuează tot mai mult,

#### Recomandăm

Ca tinerii Adventiști să urmeze tot mai conștiincios poruncii a cincea respectând pe părinți.

8. Având în vedere că răspândirea scrierilor este și un mijloc pentru susținerea lucrării

#### Recomandăm

Ca toți tinerii să ia parte din toată inima la răspândirea revistei de Toamnă și la Săptămâna de Colportaj.

9. Având în vedere că literatura imorală inundă din toate părțile, îndepărtând pe oameni de Dumnezeu și distrugând viața creștină, și simțind nevoia ca să stimulăm tineretul nostru la cetirea unei literaturi sănătoase care să trezească simțul religios și moral,

#### Recomandăm

Ca tinerii să fie îndemnați la cetirea și răspândirea literaturii noastre mai mult decât până acum.

10. Având în vedere că atât îndemnurile Spiritului Profetic, cât și cerințele timpului de față, arată ca fiind foarte necesară asigurarea unei educații creștine pentru tineret,

#### Recomandăm

stăruitor tinerilor din Uniunea noastră să facă planuri și pregătiri pentru a-și asigura mijloacele necesare pentru dobândirea unei astfel de educații în Institutul Biblic.

11. Terminându-se cu bine Congresul nostru, ținem să aducem profundele noastre mulțumiri conducerii Institutului Biblic, care ne-a găzduit cu atâta ospitalitate.

12. Mulțumim de asemenea și autorităților din

Municipiul Brașov pentru ocrotirea și bunăvoința ce ne-a acordat în timpul Congresului.

13. Având în vedere bucuria și binecuvântările ce am simțit la acest congres, ne exprimăm dorința ca să avem în curând încă un congres al Tineretului. Aceste hotărâri au fost primite de adunare prin vot.

La sfârșit fr. Trifunac mulțumește pentru invitația ce i s'a făcut de a participa la acest congres, iar adunarea trimite prin dânsul salutări tineretului Adventist din Jugoslavia.

Fr. Bäcker mulțumește de asemenea pentru ocazia avută. Se simte încurajat, adunarea trimite salutări prin dânsul fraților din Turcia.

După aceasta fr. P. H. Hermann declară închis primul Congres al Tineretului Adventist din România.

#### Conferință.

Fr. St. Rasmussen ține o conferință cu proiecțiuni luminoase, despre: „Progresul solii Advente în țările păgâne“ arătându-ne și lucrarea misionarului român Constantin Tolică, care predică Evanghelia în insula Madagascar.

P. H. Hermann

Secr. Dept. M. V. Uniunea Română.

V. Diaconescu

Secr. special ales pentru timpul Congresului.

## Cursuri pentru educatoare de copii la Institutul Biblic.

În vizitele făcute prin comunități am văzut cât de mulți sunt copiii. Aceștia sunt un tezaur al Comunității care n'ar trebui să fie lăsat a se pierde.

Fiecare Comunitate ar trebui să se îngrijească mai mult pentru educația copiilor. Să aibă o odaie destul de încăpătoare în legătură adunarea, unde să adune pe copii în Școala de Sabat și să-i învețe.

Fiecare Comunitate să aibă persoane anume formate cari să fie în stare a da educație copiilor, cari din lipsă de îndrumători formați, stau fără niciun rost pradă ispitelor străzii sau mândrelor.

La școală, la Institutul Biblic, putem da învățătură în privința aceasta aceluia care ar dori așa ceva.

Conducătorii Comunităților să planuiască și să-și aleagă din sânul lor persoane destoinice pe care să le sprijine pentru a lua parte la astfel de cursuri. Suma cheltuiții cu o astfel de persoană va fi bine plasată, pentru că un suflet mântuit și îndrumat să ajungă un serv al lui Hristos prețuiește mai mult decât orice avere pământească.

Cei interesați să ceară informații dela

Institutul Biblic  
Căsuța Poștală 71.  
Brașov.



# Vești din Madagascar

Este un timp cam îndelungat de când nu v'am trimis nicio veste despre lucrarea Domnului în Madagascar. Acum mai bine de un an am trimis un articol care trata între altele și despre obiceiurile malgașilor, dar se vede că s'a pierdut pe drum. Așa îmi explic cauza pentru care n'a fost publicat.

În luna Februarie a anului 1932 am părăsit orașul Tananarive, capitala insulei, spre a merge într'un câmp nou. În timp de un an și jumătate am păstorit Comunitatea Manjakoray, unde am botezat peste 10 suflete, iar la plecarea mea am lăsat clasa de botez compusă din 17 persoane, dintre cari majoritatea au fost botezați.

În orașul Ambrozita și în împrejurimi, noul câmp de lucru, n'am găsit niciun membru Adventist de Ziua Șaptea. Erau mai multe persoane cari cumpăraseră cărți dela colportori, dar interesul lor nu era prea mare. Oamenii n'au fost bucuroși de sosirea noastră. Mulți îmi spuneau să mă duc la acei cari sunt încă în idolatrie, iar nu la ei cari au Biblia. Am început atunci prin a face vizite la oamenii, lucru de care unii se simțiau încântați, deoarece europenii nu intră în locuințele malgașilor.

După câțva timp am început să mă interesez de câteva persoane, cari să semneze o cerere de deschiderea cultului. Regulamentul cultelor de aci prevede lucrul acesta, anume ca cel puțin 10 persoane să semneze această cerere care trebuie înaintată șefului de district. Am plecat în căutarea înscăliturilor, pe cari numai cu ajutorul lui Dumnezeu le-am putut strânge, deoarece celelalte confesiuni erau împotriva stabilirii Adventiștilor în acest ținut. Satana ni s'a împotrivit foarte mult, totuși în cele din urmă am putut obține autorizația, prin care ni se da libertatea de a ne exercita cultul într'o casă particulară. Suntem mulțumitori lui Dumnezeu că ne-a dat biruință. După aceasta am început să ținem adunări în fiecare Sabat. Mare ne era însă întristarea că nu aveam decât 2—3 persoane cari luau parte împreună cu noi la serviciul divin, pe când capelele altor confesiuni erau pline. Atunci ne-am rugat fierbinte lui Dumnezeu ca să scoată pe cei aleși din Egipt.

Nu mult timp după aceasta oamenii au fost avertizați: „Profeții cei falsi au venit în orașul nostru. Păziți-vă de ei. Nu-i lăsați să intre în casele voastre. Nu vorbiți cu ei. Nu cumpărați cărțile lor. Cel care cum-

pără o carte ca s'o citească, săvârșește un păcat de moarte“. Pe de altă parte cei cari posedă Biblia ziceau: „Adventiștii se străduiesc să câștige oameni cu bani. Celor mai mari le dau 40 de franci de persoană, iar copiilor 2 franci de persoană. Păziți-vă de ei“ etc. etc.

Cu ocazia Campaniei de toamnă am mers în colportaj nu numai la malgași, ci și la europeni. Au fost unii uropeni cari ne-au dăruit peste așteptările noastre. Odată am primit aproape 300 lei pe 2 reviste. Misionarii de alte confesiuni nici n'au vrut să stea de vorbă cel puțin.

Trecuse mai bine de un an de zile de când ne stabilisem la Ambrozita și nu aveam pe nimeni despre care să fim siguri că va primi botezul.

Erau câteva suflete cari veneau numai din când în când la adunare. Țarina era greu de deștelenit. Satana prin agenții săi făcea tot ce-i sta în putință ca să ne descurajeze, dar noi ne-am încredințat în mâna Domnului și am continuat lucrarea mai departe. A fost un timp de chin sufletec pentru noi. Ne-am rugat însă cu stăruință ca Domnul să scoată pe ai săi.

În anul 1933, în lunile Iulie și August, am găsit câteva familii cari arătau un foarte viu interes pentru adevăr. Am început să-i vizitez și să cercetăm împreună adevărul. În luna următoare au început să țină Sabatul și să ia parte regulat la adunare. Când cei cari nu simpatizau cu noi au văzut că aceste familii vin la noi la adunare, au căutat să-i descurajeze pentru a-i întoarce. Iată câteva cuvinte din discuția care a avut loc între ei:

„D-ta ești un bătrân, stâlpul bisericii noastre; ce vrei să faci acum la bătrânețe? Vrei să-ți schimbi religia? D-ta faci parte dintre cei patru



Comunitatea adventistă din AMBROZITA, Madagascar.



diaconi ieșiți la pensie. Noi ne-am gândit că atunci când vei muri să te înmormântăm sub altarul bisericii. Ia bine seama la onoarea de care te bucuri în biserica noastră". Aceste cuvinte erau adresate unui prieten de adevăr în vârstă de peste 60 ani. Cu altă ocazie au venit unii cari au adus argumentul că Biblia se găsește și la ei și la Adventiști, așa că nu mai este nevoie să devină Adventist. Cel din urmă care a venit a fost pastorul (predicatorul). El spunea că Adventiștii cred mai mult în Moise decât în Hristos, și că legea a fost desființată prin moartea lui Hristos, așa că noi nu mai avem obligația s'o mai respectăm; că Adventiștii înșeală oamenii cu Sfintele Scripturi, etc. Această discuție a avut loc Vineri. Care nu ne-a fost însă mirarea, că a doua zi toată familia aceea a venit la adunare, cu toate că mai înainte numai câțiva luaseră parte. Ei s'au convins din certetarea Sfintelor Scripturi că noi le-am spus adevărul. Înainte de a ne stabili noi în Ambrozita, pastorii celorlalte confesiuni citeau cele 10 porunci în fiecare Duminică, dar dela sosirea noastră au încetat, deoarece în porunca IV se vorbește despre ziua Sabatului: „Adu-ți aminte de ziua Sabatului...."

În luna Aprilia 1934 am avut nespusa bucurie să botez 14 suflete. Lăudat să fie Dumnezeu pentru că a ascultat slabele noastre rugăciuni și ne-a dat succes în lucrarea Sa. Credem că mai sunt și alte suflete cari vor intra în staulul Domnului. Noua clasă de botez a și început să funcționeze. Cei botezați fac parte din triburile „Hova" și „Betsileo".

Astăzi avem în Ambrozita o Comunitate organizată. Domnul să ne ajute ca poporul Său să se înmulțească în Ambrozita, în Madagascar și în lumea întreagă, și să se pregătească în mod serios pentru venirea Lui, care este aproape!

Un lucru care ne întristează este faptul că trebuie să părăsim prea repede pe iubiții noștri frați din Ambrozita pentru a merge în alt câmp situat la 1.000 Km. departe de Ambrozita. Orașul acela se cheamă „Diego-Suarez".

În general, lucrarea Domnului progresează în Madagascar. Avem 14 Comunități și grupe, cu 6 misionari — doi din Franța, unul din Italia, unul din Danemarca, unul din Maurice și unul din România. Misiunea Adventistă din Madagascar mai are și peste 20 de lucrători indigeni ca învățători de școală, evangheliști, colportori, traducători și lucrători de birou. Avem două școli de comunitate și altele sunt în construcție. Membrii botezați din Madagascar sunt în număr de 250, iar membrii ai școlii de Sabat sunt peste 500.

Rugați-vă pentru poporul lui Dumnezeu din Madagascar.

C. Tolici.

## Ceaiuri medicinale

„Și frunzele lor vor sluji la tămăduirea neamurilor".

În frunzele, tulpina, rădăcina, florile, semințele și fructele diferitelor plante, Creatorul a pus putere de tămăduire. E necesar să le cunoaștem și să le folosim și noi.

La Institutul Biblic, ne străduim să adunăm asemenea plante și apoi să le înmănăm celor suferinzi. Am primit până acum multe cereri de asemenea ceaiuri și ca urmare am avut scrisori de mulțumire dela accia cari le-au folosit. Aceasta ne încurajează să lucrăm și mai departe.

Persoanele suferinde pot să descrie boala lor și li se trimete ceaiul medicinal potrivit pentru suferința lor. El este, pregătit pentru fiecare persoană în parte. Ceaiurile sunt proaspete, din sezonul acesta, și au fost culese din iubire pentru cei suferinzi.

Se trimit ramburs.

Scrți pe adresa: Institutul Biblic, Căsuța Poștală 71, Brașov.

## NECROLOG

Fratele *Bănică Cursaru*, în etate de 67 de ani, din comuna I. C. Brătianu jud. Brăila, a adormit în Domnul după o scurtă suferință. Credincioșia sa ne întărește convingerea că-l vom revedea la venirea Domnului. Domnul îi va face și lui parte de prima înviere.

Fratele *Anghel Boboc*, în etate de 62 de ani, membru al Comunității Brăila, după o lungă suferință, a adormit în Domnul cu speranța că va auzi glasul Lui când va veni pe norii cerului pentru a lua cu Sine pe cei aleși.

Sora *Paraschiva Căruțașu*, în etate de 22 de ani, din comuna Radu-Negru, membră a Comunității Brăila, după o lungă suferință, a adormit în Domnul având deplină încredere că El Iși va împlini făgăduințele Sale cu cei credincioși.

Fratele *Nicolai Râmnicianu*, în etate de 30 de ani, după o lungă suferință, a adormit în credința că va avea parte de învierea dreptilor. A fost un membru activ al Comunității Brăila, lucru care ne îndreptățește să credem că-l vom revedea la marea de cristal în Impărăția cerului.

Sora *Ioana C. Ploieșteanu*, în etate de 64 de ani, membră a Comunității Brăila, după o lungă suferință, a adormit în Domnul cu speranța vie în revenirea Lui și a învierii dintre morți. Domnul îi va da și ei să bea din apa vieții.

Brăila.

Ștefan Oatu.

Caut vier rutinat, perfect cunoscător al viticulturii și pomiculturii. Prefer o familie fără copii și de confesiune Adventist de Ziua Șaptea. Persoanele interesate sunt rugate a se pune în corespondență cu fratele Nițu Tene, com. Furculești jud. Teleorman.